

Atatürk'ün Modern Türk Milliyetçiliği Anlayışına Genel Bakış

İçeriği Yazan: [Gökmen](#) [1] Zaman: Salı, 17/08/2010 - 09:36

Yazar: VURAL GÜNDÜZ

Yazının Yazıldığı Tarih: 16.08.2010

Milliyetçilik, ulusçuluk

ve Fransızca nasyonalizm, dilimizde eş anlamda kullanılmaktadır.

Milliyetçilik bir sosyal politika prensibi veya fikir akımı olarak, millet

realitesinden hareket eder ve milli menfaati temin gayesi ile bir ülkü etrafında

toplamayı ifade eder. Çağımızda milliyetçilik, insani bir gruba ve bir toplum

bağlayan en kuvvetli bir bağıdır. Milliyetçilik modern toplumun tarihi

gelişmesinin bir ürünüdür.

Her milletin milliyetçilik anlayışı değişik ve farklı olduğundan, dünyada ne

kadar milliyetçilik akımı varsa o kadar milliyetçilik anlayışı vardır.

Milliyetçilik sadece bir fikir akımı değildir, bir sosyal politika prensibi ve

milletler arası politikanın da temel unsurudur. Modern anlamıyla milliyetçilik,

sosyolojik ve psikolojik esaslara dayanır. Kan tahlili ile uğraşmaz,

kafataslarının şekli ile ilgilenmez. Kan değil ruh arar. Üstün millet-aşağı millet

nazariyesini reddeder kendi milletini diğer milletler üzerinde hukuk, hürriyet

ve adalet esaslarına aykırı bir yolda tahakküm teşebbüslerini de fikirle,

kalemle gereğinde silahlı mücadele ile reddeder. Modern milliyetçilik

milletlere, saygı esasına dayanır, barışçıdır.

Modern milliyetçilik idealist bir nitelik taşır ve iyimserdir.

Modern milliyetçilik, sınıf, zümre ayrılığına, bir sınıfın veya zümrenin diğer

sınıf veya zümreler üzerinde tahakküm kurmasına karşıdır.

Modern milliyetçiliğin en önemli özelliği bilime dayalı olması, bilimci olmasıdır.

Modern milliyetçiliğin bir diğer yönü de demokrasiye yer vermesi ve

demokratik bir nitelik taşımasıdır.

Milliyetçilik; ırkçılık (rasizim), kozmopolitizm, mukaddesatçılık(ümmetçilik),

şovenizm, totaliter milliyetçilik ve komünizm gibi akımlara karşıdır bu

akımlarla milliyetçiliği bağdaştırmak mümkün değildir.

Milliyetçilik her şeyden önce insan şahsiyetine ve hürriyetine önem verir.

Fransız İnkılâbı ile milliyetçilik ve liberalizm cereyanlarının birlikte gelişmesi

bir tesadüf değildir. Şuurlu milliyetçilik insan şahsiyetine değer verdiği ve

hürriyeti benimsediği için medeni ve insanı karakter taşır.

Milliyetçilik, millet gerçeğinden hareket eden bir fikir akımı ve çağımızın en

geçerli bir sosyal politika prensibidir. Milliyetçilik, Türk İnkılâbının bir temel

prensibi olduğu kadar, Türk milletinin kaderini tayin eden bir temel ilke, bir

yüce ülkü, milleti huzur ve refaha yönelten bir bağlıdır.
Milliyetçilik, kişiyi, topluluğu bağlayan bağ olarak “*Milliyet, vatandaşlık,*

milliyet duygusu” şeklinde de ifade edilmektedir. Ancak, milletle milliyetçilik

arasında fark vardır. Milliyet, bir millete mensup olma, bir millete bağlı olma

halidir. **Milliyetçilik ise, bir millete mensup kişilerin, mensup oldukları**

millete karşı besledikleri bağlılık duygusu ve şuurudur. Kişinin mensup

olduğu kitleye karşı duyduğu bağlılık hissi, millet duygusunu esasını, kökünü

teşkil etmektedir.

Bu genel açıklamalar ışığında milliyetçiliğin Türk İnkılâbı'ndaki rolü ve

Mustafa Kemal Atatürk'ün Osmanlı devrinde Türk milleti olma şuurunu

kaybetmiş halk yığınlarını nasıl bir araya getirdiğine bakmak gerek.

Mustafa Kemal Atatürk, milliyetçilik akımının bütün imparatorlukları, bu arada

Osmanlı Devletini de ağır sarsıntılara uğrattığı, temellerini çatırdattığı bir

dönemde dünyaya gelmiş, hayatının en önemli safhalarını, gelişen o olayları

bizzat yaşayarak ve gözlemde bulunarak çok kuvvetli ve sağlam düşüncelerin

sahibi olmuştur. Osmanlı Devleti'nin varlığını devam ettirmesi için düşünülen

çarelerden hiç birine (İslamcılık, Osmanlıcılık, Pan-Türkizm gibi) iltifat

etmemiş, Osmanlı hükümet adamlarının Türk milliyetçiliğine karşı olumsuz

tavırlarını hiç tasvip etmemiştir. Türk milliyetçiliği kuvvetlenmelidir ki,

kurtuluşumuz mümkün olabilsin. Türk milletinin başına gelenler, milliyetçilik

duygusunun bir türlü aksiyon hareketi olamayışındandır. Mustafa Kemal, bu

konuda şunları söylemektedir: “**Biz milliyet fikirlerini tatbikte çok**

gecikmiş ve çok tembellik göstermiş bir milletiz. Bilirsiniz ki, milliyet

nazariyesini, millet ülküsünü inhilâle çalışmakta olan nazariyelerin

dünya üzerinde tatbik kabiliyetleri kalmamıştır. Bizim milletimiz,

milliyetinden gaflet edişinin çok acı cezalarını gördü. Osmanlı Devleti

dâhilindeki çeşitli kavimler hep millî akidelere sarılarak, milliyet

ülküsünün kuvveti ile kendilerini kurtardılar. Biz ne olduğumuzu

sopa ile içlerinden kovulunca anladık. Anladık ki, kabahatimiz

kendimizi unutmaklığımızmış”.

Türk Ocakları, Türklük ülküsünün canlandırılması ve aksiyona geçirilmesi

amacıyla kurulmuştu. Türklük akımının Türk milletine anlatılması, Türk

kültürünün araştırılarak ortaya konulması ve milletin bundan haberdar

edilmesi Türk Ocakları için çok önemli bir görevdi. Mustafa Kemal, bu

münasebetle **“Türk Ocakları, milletin harsı üzerine önemli tesirler**

yapmalıdır” diyordu.

Atatürkçülüğün en önemli ilkelerinden biri milliyetçiliktir. Bu ilke, Millî

Mücadele'nin doğuşunda ve başarıya ulaşmasında başlıca rolü oynamıştır;

zira yeni kurulan devlet, artık milletler topluluğuna değil, sadece Türk

unsuruna dayanıyordu, bu sebeple ulus devletti, millî bir devletti. Milliyetçilik

bugünkü birçok milleti esaretten kurtarıp kendi millî hâkimiyetine

kavuşturmuştur. Türkiye de bu merhaleden geçmiş bulunmaktadır. Mustafa

Kemal, “**Yeni Türkiye Devleti cihana hâkim o kadir fikrin**

(milliyetçiliğin) Türkiye’de tecellisidir, tahakkukudur” demektir.

Türkiye Cumhuriyeti’nin en büyük geleceği, şüphesiz ki, Türk gençliği

olacaktır. Bu bakımdan *Türk gençliğinin millî bir eğitimden geçirilmesi, milli*

duygularla donatılması gereklidir ki, Türk milleti ve onun büyük devleti bir

daha tehlikenin girdabına düşmesin ve hiç bir milletin önünde eğilmesin. Bu

Büyük millet, bir uçtan bir uca savrulmaktan, ezilmekten, hatta yok olmaktan,

bağımsızlık savaşı sayesinde kurtuldu. Atatürk'ün önderliğinde, yalnız

kurtuluşun değil, yükselişinde yolunu buldu.

Büyük önder, milli mücadeleyi iki temel üzerine kurulacaktı: “Türk

milliyetçiliği ve millet egemenliği”

Tam anlamıyla inançlı bir milliyetçi olan Atatürk, fikir ve devlet adamı olarak,

acı günler yaşayan Türk milletini yeniden güven duygusuna kavuşturmuş;

Osmanlı Devleti'nin çöküş dönemlerinde bir kısım yarı aydınların yüreğini

kaplayan aşağılık duygusunu yok edip bütün millete Türk olmanın

mutluluğunu ve gururunu duyurmuş; Türk milliyetçiliğini şahlandırmış ve

doğru bir çizgiye yerleştirmiş olan önderdir.

Milli uyanıştaki gecikmenin Türk milletine ne kadar pahalıya mal olduğunu

Atatürk, 1923'te şu sözlerle açıklıyordu:

“Bilirsiniz ki, milliyet görüşünü, millet ülküsünü dağılmaya çalışan

teorinin dünya üzerinde uygulama kabiliyeti bulunamamıştır. Çünkü

tarih, olaylar ve görünenler hep insanlar ve milletler arasında, hep

milliyetin hâkim olduğunu göstermiştir ve milliyet prensibi

aleyhindeki büyük ölçüde fiili tecrübelerle rağmen yine milliyet

hissinin öldürülemediği ve yine kuvvetle yaşadığı görülmektedir.

En çok bizim milletimiz, milliyetinden habersiz oluşunun çok acı ve

cezalarını gördü. Osmanlı İmparatorluğu içerisindeki çeşitli kavimler

hep milli inançlarına sarılarak, milliyet ülküsünün kuvvetiyle

kendilerini kurtardılar. Biz ne olduğumuzu onlardan ayrı ve onlara

yabancı bir millet olduğumuzu sopa ile içlerinden koyulunca anladık.

Kuvvetimizin zayıflığa uğradığı anda bizi küçük gördüler. Anladık ki,

kusurumuz kendimizi unutmaklığımızmış. Dünyanın bize saygı

göstermesini istiyorsak öncelikle biz, kendi benliğimize ve

milliyetimize bu saygıyı hissen, fikren, fiilen bütün çalışma ve

hareketlerimizle gösterelim; bilelim ki milli benliğini bulmayan

milletler başka milletlerin avıdır.”

Atatürk'ün Türk milliyetçiliği ile Türk vatanı arasındaki bağlantıyı unutulmaz

sözlerle açıkladığı tarihi konuşmasından biri de, Başkomutan Meydan

Savaşı'nın ikinci yıldönümünde, 30 Ağustos 1924'te, Dumlupınar'da yaptığı

konuşmadır:

“...Bu kadar üzüntüler ve kötülükler geçirdikten sonra elbette Türk

öğrenmiştir ki, vatanı yeniden yapmak ve orada mutlu ve hür

yaşayabilmek için mutlaka egemenliğine sahip kalmak ve

Cumhuriyet bayrağı altında bütün çocuklarını toplu ve dikkatli

bulundurmak gereklidir. Efendiler, yüzyıllardan beri inleyen, fakat

baskıcıların, aldatanların, bilgisizlerin oluşturdukları engellerle yürek

parçalayan sesini milletin kulağına duyuramayan zavallı vatan bugün

diyor ki; can kulağınızı, bağrında en derin üzüntüler duymuş

annenizin samimî sözlerine sürekli açık bulundurunuz. Efendiler,

Asya'da, Avrupa'da, Afrika'da hükmedici olma güç ve kabiliyetini

göstermiş olan atalarımız, zamanında bu sesi duymaktan geri

çevrilmemiş olsalardı; Türk topluluğunun, Türk idealinin, Türk

çıkarlarının korunmuş ve çoğaltılmış olacağı anavatanı bugünkü

parçalanmış şeklinde mi miras alırdık.

Efendiler, artık vatan imar istiyor, zenginlik ve refah istiyor. İlim ve

hüner, yüksek medeniyet, hür düşünce ve hür zihniyet istiyor. Şeref,

namus, istiklâl, gerçek varlık... Vatan bu isteklerini tamamen ve hızla

yerine getirmek için kurallı ve gerçek bir şekilde çalışmayı emreder.

Efendiler! Yüzyıllardan beri Türkiye'yi yönetenler çok şeyler

düşünmüşlerdir; fakat yalnız bir şeyi düşünmemişlerdir: Türkiye'yi.

Bu düşüncesizlik yüzünden Türk vatanının, Türk milletinin uğradığı

zararları ancak bir şekilde giderebiliriz: O da artık Türkiye’de

Türkiye’den başka bir şey düşünmemek. Ancak bu düşünceyle

hareket ederek her türlü kurtuluş ve mutluluk hedeflerine

ulaşabiliriz.”

Türk Milliyetçiliğinin, Türk İnkılâbındaki rolü ve yeri, haksız ve esarete karşı

milletçe isyanın ortaya çıkması ve Türk milletinin kurtuluş savaşındaki

şahlanması ile görülür. Milli kurtuluş savaşında milli tarih şuurunu idrak eden

Türk milleti, zaferde başarının sırrını milli gayelere yöneltmekte bulmuştur.

Türk milliyetçiliğini Atatürk şöyle tarif eder: **''Türk milliyetçiliği ilerleme ve**

gelişme yolunda ve milletlerarası ilgi ve anlaşmalarda bütün çağdaş

milletlere paralel ve onlarla bir ahenkle yürümekle beraber, Türk

sosyal hayatını özel seciyelerini başlı başına bağımsız benliğini

korumaktır.”

Bu konu ile ilgisi bakımından Atatürk'ün bir telgrafını okuyalım:

27 /04/ 1933

Türk Talebe Birliği Kongresi Daimi Murahhaslarına

“Gençliğin çalışkan, hassas ve milliyetçi yetişmesi esas

dileklerimizdendir. Gençlik her türlü faaliyetlerinde cumhuriyet

kanunlarına ve cumhuriyet kuvvetlerinin usul ve kaidelerine

riayetkâr bulunmağa da dikkatli olmalıdır. Cumhuriyet Hükümetinin

milli meselelerde vazifesini bilir olduğuna ve kanunların ve adli

kuvvetlerin adaletine emin olunuz''

Reisicumhur

Mustafa Kemal Atatürk

Mustafa Kemal, Samsun'a çıktıktan üç gün sonra İstanbul'da sadaret

makamına yazdığı rapor milli kurtuluş hareketimizin ilk fikri hazırlığının

belgesidir. 22 Mayıs 1919 tarihli bu raporda Türklük'ün yabancı idaresine

tahammülü olmadığını, İzmir'in Türklerce önemli vilayetlerinden biri olduğu,

hiçbir yabancıнын memleketimizi işgaline razı olamayacağımızı askeri

kuvvetlerle yapılan bu işgalin geçici olduğunu, ifade ettikten sonra, şu

program cümleyi yazıyor: **”Milli birlik (yekvücut) olup, hâkimiyet esasını**

ve Türk duygusunu hedef tutmuştur.” Mustafa Kemal bu resmi belgede

Osmanlı hükümetine çok açık bir ifade ile kurtuluş hareketinin birliğe, milli

egemenliğe ve Türk milliyetçiliği fikrine dayanacağını bildiriyordu.

28 Aralık 1919'da, Ankaralıları hitaben yaptığı konuşmada Lloyd

George'ların, Clementceau'ların iftiralarına, "**Türklerin cetlerinin geldiği**

yere, Orta Asya'ya sürülmelidir" diyenlere cevap veren Mustafa Kemal

Paşa, Türk'ün inkâr edilmek istenen medeni hasletlerini ve kabiliyetlerini dile

getirir:

“Milletimizin yeteneksiz olmadığı tarihçe ve mantıkça ispat edilmiştir.

Milletimiz küçük bir aşiretten anavatanda bağımsız bir devlet kurduktan

başka Batı Dünyasına, düşman içine girdi. Bunu başaran bir millet elbette

yüce siyasal ve yönetime ait niteliklere sahiptir. Böyle bir durum yalnız kılıç

gücü ile var olamazdı.

Dünya bilmektedir ki, Osmanlı Devleti çok geniş olan ülkesinde bir sınırından

diğer sınırına ordusunu olağanüstü hızla ve bütünüyle donanmış olarak

naklederdi ve bu orduyu aylarca ve belki de yıllarca güzelce besler ve

yönetirdi. Böyle bir hareket yalnız ordu teşkilatının değil, bütün yönetim

şubelerinin olağanüstü mükemmelliğini ve kendilerinin kabiliyeti olduğunu

gösterir. Milletimizin zalim olması meselesine gelince, bu da sadece iftiradan

ibarettir.

Efendiler, hiçbir millet, milletimizden fazla yabancı unsurların inanç ve

geleneklerine saygı göstermemiştir. Hatta denilebilir ki diğer dinlere,

başkalarının dinine ve milliyetine saygı gösteren tek millet bizim milletimizdir.

Fatih İstanbul'da bulduğu dinî ve millî teşkilatı olduğu gibi bıraktı. Rum Patriki,

Bulgar Eksarhı ve Ermeni Kategigosu gibi Hristiyan dini liderleri ayrıcalık

sahibi oldu. Kendilerine her türlü serbestlik verildi. İstanbul'un fethinden beri,

Müslüman olmayanlara sağlanan bu büyük ayrıcalıklar, milletimizin din ve

siyasete göre dünyanın en hoşgörölü ve cömert bir milleti olduğunu

ispatlayan en açık kanıttır.”

Sakarya Savaşı öncesi (15 Temmuz 1921) Ankara’da milli eğitim bakanlığının

girişimi ile bir “*Maarif Kongresi*” toplanmıştır. Mustafa Kemal Atatürk bu

kongrede verdiği nutukta özellikle milli eğitim programının milli seviyemiz ve

tarihimizle mütenasip bir bütün olduğu üzerinde durmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk Türklük üzerine bir konuşmasında şunları söylüyordu:

''Yüksek bir insan cemiyeti olan Türk milletinin tarihi bir vasfı da

güzel sanatları sevmek ve onda yükselmektir. Bunun içindir ki

milletimizin yüksek karakteri yorulmaz çalışkanlığını, fıtrî zekâsını,

ilme bağlılığını güzel sanatlara sevgisini ve milli birlik duygusunu

mütemadiyen ve her türlü incelemelerle besleyerek inkişaf ettirmek

milli ülkümüzdür.”(1933)

Mustafa Kemal Atatürk, Türklüğü akıl hürriyeti içinde her türlü baskıları

silkeler. Türklüğe bir “yeniçağ” insanlığı karakteri vermek isteyen bir medeni

milliyetçi idi.

Yakın arkadaşı gazeteci-yazar Falih Rıfkı Atay Mustafa Kemal'in Türk milletinin

mensubu olmaktan duyduğu gururu şu şekilde yazıyordu: *"Ona hiç birimiz*

Frenk övgüsü yapmazdık. O kadar Türk gururlusu idi."

Mustafa Kemal Atatürk 21/22 Haziran 1919 tarihli Amasya genelgesinde

"Milletin bağımsızlığını yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır"

yolundaki bildirisi milli bağımsızlık mücadelesinin esas prensibini ortaya

koymuştur. Böylece milletin her ferdini, cins ve sınıf farkı olmaksızın, ortak bir

görev ve sorumluluğa davet ediyordu.

Kurtuluş mücadelesinin sembolü Ankara, Türk milliyetçiliğini temsil ediyordu.

Kurtuluş savaşının bütün sıfatları ve deyimleri de buna işaretli. Milli

mücadele, milli istiklâl, milli hareket, milli zafer, hâkimiyet-i milliye ve büyük

millet meclisi terimleri ile eksiksiz, katıksız, pürüzsüz tam bir milliyetçilik ifade

edilmiştir.(Peyami safa)

En büyük Türk milliyetçisi Atatürk, konuşmalarında ve yazışmalarında Türk

millette olan sevgisini, inancını ve güvenini her fırsatta dile getirmiştir.

Atatürk, Türk milletinin manevi gücüne ve meziyetine inanmış bir insandır.

Mustafa Kemal Atatürk'ün Onuncu Yıl Nutku, O'nun Türk millette olan

inancını, bağlılığını göstermesi bakımından bir fikir abidesi ve bir şaheserdir.

Atatürk'ün Türk milletine inancı, güveni büyük davanın başarıya ulaşmasının

sırrını teşkil etmiştir.

Milli birlik ve beraberlik duygusu ulusun bireylerini birbirine bağlar. Atatürk,

kurtuluş savaşının başlangıcından itibaren milli devlet, milli güç, milli birlik ve

beraberlik konularına büyük önem vermiştir. Kurtuluş Savaşı Atatürk

önderliğinde, Türk ulusunun milli birlik ve beraberliğinin bir sonucudur. Yeni

kurulan Türk Devleti'nin yaşamasında ve çağdaşlaşmasında, milli birlik ve

beraberlik çerçevesinde gerçekleşmesi düşünülmüştür. Milli birlik ve

beraberlik, bir ülkede siyasi, sosyal ve askeri gücün gelişmesinde büyük rol

oynar. Milli birlik toplumsal dayanışmayı güçlendirir.

Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı vatanın bütünlüğünü ve milletin bağımsızlığını

her şeyin üstünde tutar. Her ne sebeple olursa olsun, vatanın bölünmesine ve

yatanın parçalanmasına karşıdır.

Atatürk'ün milliyetçilik anlayışında; milli eğitim, milli sınırlar, milli kültür,

manevi değerler, Türklük şuuru, dil, tarih ve ülkü birliği milli birlik ve

beraberliğimizi güçlendiren temel unsurlardır.

Atatürk'ün milliyetçilik ilkesi, birleştirici ve bütünleştiricidir. Türk milleti; bir

bütün olarak, daha güçlüdür. Her biri kendi çıkarını düşünen ve birbirine

güvenmeyen insanlardan oluşan toplumlar kolayca dağılır. Atatürk, Kurtuluş

Savaşı'nın başından itibaren milletin birlik ve beraberlik içinde olmasını

istemiştir.

Atatürk'ün milliyetçilik ilkesi, kendini aynı milletin üyeleri sayan kişilerin, o

milleti yükseltme istekleridir. Atatürk'e göre milliyetçilik, bir vicdan, bir duygu

işidir. Dini, mezhebi, dili ne olursa olsun, kendini Türk sayan Türk bilen ve

Türk olarak yaşayan her insan Türk'tür.

Buradaki milliyetçilikte temel harç manevidir, kültüredür. Atatürk kendisini

Türk hisseden herkesi Türk olarak kabul etmiştir. **''Türkiye Cumhuriyetini**

kuran Türkiye halkına Türk milleti denir '' diyerek önemli olanın ırk veya

etnik köken birliği olmadığını, birlikte yaşamak arzusunun ve dayanışma

duygusunun temel öge olduğunu vurgulamıştır.”**Ne mutlu Türk’üm**

diyene!”sözünün sırrı buradadır. ”Ne mutlu Türk olana!” dememesi bilinçli

bir tercihtir ve millet olgusuna yeni bir boyut kazandıracak anlayıştır.

Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı anayasamızda da **''Türk devletine**

vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür.'' şeklinde ifadesini

bulmuştur.

Atatürk milliyetçiliğine göre, Türk vatandaşları her şeyden önce kendi

milletinin varlığı ve mutluluğu için çalışacak, fakat başka milletlerin de huzur

ve refahını düşünecektir. İşte Atatürkçü düşünce sisteminin "**Yurtta barış,**

cihanda barış" ilkesi, milliyetçiliğimizin bu insancıl yönünü işaret

etmektedir. Atatürk'e göre milliyetçilik bir ırkçılık değil, bir vicdan ve duygu

işidir. İnsan haklarına ve hürriyete dayanan, kültürel değerlere kıymet veren

bir sistemdir.

Atatürkçü düşünce, Türk milletini dil, kültür ve ülkü birliği ile birbirine bağlı

vatandaşların oluşturduğu bir toplum olarak kabul etmiştir. Türkiye

Cumhuriyeti Anayasası'na göre, Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile

bağlı olan herkes Türk'tür; çünkü bu kişiler aynı dili konuşmakta, aynı kültürü

paylaşmakta, aynı ülküyü taşımaktadırlar. Bu anlayış içinde her bireyimizin

amacı, Türk milletinin mutluluğu, birlik ve beraberliği için çalışmak, bu kutsal

vatani daha güzel, daha bayındır hale getirmektir. Bu nedenle millî

sınırlarımız içinde, millî benliğimizi duyarak varlığımızı yükseltmeye çalışmak,

Atatürk milliyetçiliğinin esasıdır.

Mustafa Kemal'in milliyetçilik alanı, Misak-ı Millî ile sınırlan tespit edilen

Türkiye'dir. Bu sınırlar içindeki toprakların işlenmesi, mamur hale getirilmesi

ve bu topraklar üzerinde yaşayan insanların refah ve saadetlerini yükseltmek

yegâne amaçtır. “**Biz haddini bilir kimseleriz. Gerçekleşmesine imkân**

olmayan emeller sahibi değiliz. Bugün esaret elemeleri altında inleyen

birçok dindaşlarımız vardır. Bunlar için de kendi çevrelerinde

bağımsızlıkla memleketlerinin refah ve yükselmesine çalışmaları en

büyük temennilerimizdendir”

Vatanımız, Türk milletinin eski ve yüksek tarihî topraklarının derinliklerinde

varlıklarını koruyan eserleri ile yaşadığı bugünkü sınırlarımız içindeki yurttur.

Türk milleti için Türk vatanı çok önemlidir. Atatürk, sınırlarını en son Türk

nesillerinin kanlarıyla yoğurup çizdiği bu Türk vatanında, vatan mefhumunu

anlamlaştırdı. **“Yurt toprağı, sana her şey feda olsun. Kutlu olan**

sensin, hepimiz senin için fedaiyiz. Fakat sen Türk milletini ebedî

hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın. Türk toprağı, sen, seni

seven Türk milletinin mezarı değilsin. Türk milleti için yaratıcılığını

göster”

Kendi benliğimizi; Türklüğümüzü unutmadan akıl ve vicdan hürriyetleri

yoluyla Türk milletini batı medeniyetleri arasına katmak, Atatürkçülüğün

toplumda en iyi yansıması olacaktır.

Kaynaklar:

Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi (MEB) yıl 7 sayı:80 2006

Falih Rıfkı Atay: Atatürkçülük, Pozitif Yayınları, İstanbul,2006

Afet İnan: Türkiye Cumhuriyeti Devrim Tarihi, Türk Tarih Kurumu Basımevi,

Ankara,1977

Hamza Eroğlu: Türk İnkılâp Tarihi, Savaş Yayınları,Ankara,1990

Turhan Feyzioğlu,Atatürk ve Milliyetçilik,Atatürk Araştırma

Merkezi,Ankara,1996

iletisim@PolitikaDergisi.com [2]

Yorumlar

- [Bilim/Kuramsal](#) [3]

Kaynak URL (29/04/2024 - 06:26 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/ataturk%E2%80%99un-modern-turk-milliyetciligi-anlayisina-genel-bakis>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/gokmen>

[2] <mailto:iletisim@PolitikaDergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/bilimkuramsal>